

Hoskelaiset

SUKUSEURAN
JÄSENLEHTI

05.12.2023

Nro: 50

Hei kaikille Koskelaisten sukuseuran lehden lukijoille!

Tämän vuoden keväällä, tarkemmin huhtikuun 22. päivänä kävimme tutustumassa Hyrsylän Mutkaan ja kuulemassa Aira Samulinin muis-toja Karjalasta ja elämästä ennen vanhaa. Tä-nään, 23.10. puoli vuotta myöhemmin, tuli yl-lättävä uutinen Airan, 96-vuotiaan rautarouvan, kuolemasta. Olipa meillä tavaton onni saada tavata Aira ja kuunnella hänen mielenkiintoisia kertomuksiaan ja ihmetellä hänen uskomatonta muistiaan tapahtumia kerratessaan. Aira oli jou-lun aikaan sairastanut koronan ja tämän jälkeen vielä kuumeettoman keuhkokuumeen. Hän ker-toi olonsa olleen koko kevään väsynyt. Meille hän jaksoi kuitenkin tarjoilla kahvia ja pullaa ja tarinoida elävästi toista tuntia. Tavallinen mökin muija olisi varmaan jo moisiin tauteihin meneh-tynyt.

Raja-Karjalassa, Ignoilan kylässä, vuonna 1927 syntynyt Aira Samulin, tyttönimeltään Suvio, kohtasi elämänsä aikana vastoinkäymisiä, mutta valoisa energia oli hänen olemuksensa ydin. Aira oli 13-vuotias, kun hän lähti äitinsä ja vau-vaikäisen sisarensa kanssa evakkoon viimeisten joukossa. Isä oli jo rintamalla.

Pikkulottanakin toiminut Aira ei työtä pelännyt. Se oli koko elämän ajan lääkettä myös surujen ja vastoinkäymisten kohdatessa. Iloa toi tanssi-harrastus, josta tuli lopulta työkin.

HS:ssa oli Sami Sykön lempimuisto Samulinis-ta. ”Tarjosin Airalle suklaapatukkaa, ja suklaa-pala tipahti hänen kädestään lattialle. Tarjou-duin nostamaan sen, mutta hän sanoi, että ”minä voin itse nostaa, teen kaiken, minkä pystyn, niin pitkään kuin mahdollista.” Tässäpä elämänoh-jetta meille nuoremmille! Elämä on tässä ja nyt! Eläkäämme NYTkun aikaa, eikä SITkun-aikaa.

Hallituksemme pitkäaikaiset jäsenet Raija Pu-tus ja Hannes Sipiläinen halusivat erovuotenaan erota hallitustyöskentelystä. Lämmin kiitos heil-le heidän panoksestaan sukuseuramme hyväksi. Samalla toivotan uudet hallituksemme jäsenet Anu-Leena Koskelaisen ja Soili Koskelaisen tervetulleeksi joukkoon uusine ideoineen. Kiva, kun hallituksessa on taas itse Koskelaisia!

Seuraavan retkemme kohde on Karjalaiset Kesäjuhlat Mikkelissä 15.–16.6.2024. Tulkaahan mukaan sankoin joukoin!

*Hyvää Joulua ja
Rauhaa vuodelle 2024!*

Päivi Heimola

Kuva: Ilkka Heimola.

Hallituksen uudet jäsenet esittäytyvät

Anu-Leena Koskelainen

Palasin Koskelaisten sukuseuran hallitukseen usean vuoden tauon jälkeen. Oli ilo kokea, että sukuseuramme toiminnassa on edelleen virta päällä. Syyskuun kokouksessamme tuli esiin monia asioita toiminnan kehittämiseksi.

Isäni syntyi Viipurissa vuonna 1933. Vaikka karjalaisuus ei ollut lapsuuteni pikkutyön mielessä koko aikaa, jonkinlainen jälki jäi. Muistan aina, kuinka Lappeenrannan mummoni silmät säteilivät, kun hän kertoi ja näytti kuvia Viipurista. Myöhemmin alkoi kiinnostaa se, miten itärajan puolella oikeasti menee. Olenkin ajautunut tai hakeutunut työurallani pankis-

sa, ulkoministeriössä ja Suomen vientitakuulaitoksessa Venäjään ja Itä-Eurooppaan liittyviin tehtäviin. Järkyttyneenä ja surullisena olen seurannut Venäjän suurhyökkäystä Ukrainaan, mikä tuo mieleen myös sukulaistemme kokemukset evakomatkoineen.

Olen omalta osaltani mielelläni edistämässä sukuseuramme toimintaa myös nuoremman polven keskuudessa. Kotiseutumatkat Karjalaan ovat toistaiseksi tauolla, mutta pohdimme muita aktiviteetteja, joilla voimme vaalia sukumme historiaa ja perinteitä.

Kuva: Henri Malvet.

Soili Koskelainen

Olen vuonna 2019 eläkkeelle siirtynyt musiikinlehtori Porvoosta. Sukujuureni isäni Kalevi Koskelaisen puolelta ovat Viipurin maalaiskunnassa, Tervajoella, jossa isäni syntyi 12 muun sisaruksen kanssa isovanhempani Mikko ja Emma Koskelaiselle. Äitini Margit (o.s. Ramstedt) sen sijaan oli 17-vuotiaana muuttanut paikkakunnalle vanhempiensa ostettua Tervajoelta sahan eikä ehtinyt montaa vuotta asua siellä ennen kuin tuli käsky lähteä. Koskelaisten sukuseuraa olin vanhempieni mukana perustamassa Karjala-talolla vuonna 1980.

Harrastuksista musiikki on ollut lapsesta pitäen tärkein ja vaikutti myös ammatinvalintaani. Valmistuin vuonna 1977 luokanopettajaksi Helsingin yliopistosta, vuonna 1985 musiikinopettajaksi ja musiikin maisteriksi vuonna 1996 (Sibelius-Akatemia). Työni puitteissa olen musiikillisten aktiviteettien lisäksi osallistunut ja vastannut työpaikallani useista kansainvälisistä hankkeista mm. Venäjällä Ufa ja Pietari, Intiassa St.Peter's School, osallistunut Kreikassa nuorten koulutustapahtumaan ja käynyt

opintomatalla Ugandassa. Toimin Porvoon kaupungin koulutuspalveluiden Kansainvälisyystiimin varapuheenjohtajana vuosina 2007–10.

Vuodesta 2013–2019 toimin opettajien Osaava KKK -Kunnig UUU alueellisen täydennyskoulutushankkeen koordinaattorina ja musiikin sekä kansainvälisyysteemojen osalta myös kouluttajana.

Vuonna 2023 alkaneella nelivuotiskaudella olen Porvoon suomalaisessa seurakunnassa seurakuntaneuvoston ja ruotsinkielisten kanssa muodostetun seurakuntayhtymän yhteisen kirkkovaltuuston jäsen. Olen Porvoonseudun senioriopettajien edustajana Porvoon kaupungin vanhusneuvostossa.

Opetusalan ammattijärjestö OAJ:n Uudenmaan läänintoimikunta on myöntänyt pronssisen "Kulttuurin hyväksi" -mitalin minulle vuonna 1994. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö myönsi minulle Suomen leijonan ritarikunnan ansioristin vuonna 2018.

Kuva: Niko Laurila.

Ryysyranta nyt Koskelaisten kotina

Antti Yrjö Hammarberg, taiteilijanimeltään Irwin Goodman, oli suomalainen laulaja ja säveltäjä, joka levytti yli 200 kappaletta. Hän oli syntynyt 14.9.1943 Hämeenlinnassa ja kuoli Haminassa 14.1.1991 vain 47-vuotiaana. Irwinin oli määrä esiintyä Viipurissa 14.1.1991 suomalaiselle rakennusporukalle harjannostajaisissa. Esiintymistä edeltävänä yönä Irwin heräsi hotellihuoneestaan koviin rintakipuihin ja hengenahdistukseen. Ystävät lähtivät kuljettamaan häntä Suomen puolelle sairaalaan. He pääsivät Haminan sairaalaan, mutta hoidot ja elvytys ei enää auttanut. Hän kuoli sepelvaltimoiden kovettumistautiin. Irwin on haudattu äitinsä kanssa Hämeenkyröön. Tänä vuonna hän olisi siis täyttänyt 80 vuotta. Irwinin elämä oli railakasta ja Koskelaisiin hän liittyi hienon vuonna 1969 rakennetun 342-neliöisen omakotitalon pakkohuutokaupan kautta. Kansantaitelija-protestilaulaja Irwin Goodmanin koti Ryysyranta meni syksyllä 1970 vasaran alle.

Kalvolalainen öljyautoliikennöitsijä Aarne Koskelainen oli vakavin aikein liikkeellä huutokaupassa. Liikennöitsijä Koskelainen ei ollut kertonut aikeistaan ostaa Irwinin talo muulle perheelleen, ei edes vaimolleen. Talon nykyinen isäntä, Pekka Koskelainen, oli huutokaupan aikaan lopettelemassa asepalvelustaan Niinisalon tykistössä, eikä tiennyt isänsä aikeista ostaa Irwinin talo. Seuraavana päivänä intti päättyi. Koskelainen kavereineen lähti ajamaan au-

tolla siviiliin. Hämeenkyrön Essolla pysähdyttiin kahville, kun kaveri tuli näyttämään Ilta-Sanomia ja kysyi, onko Irwinin talon ostaja sukua? Katsoin lehteä ja sanoin, joo, isäni, Pekka Koskelainen muistele.

Ryysyrannan ensimmäinen isäntä Antti ”Irwin” Hammarberg, osti tontin synnyinkaupunkinsa Hämeenlinnan naapurista Hattulasta suosionsa huipulla syksyllä 1967. Kun lohkomistoimituksessa kysyttiin, mikä nimeksi tontille, Irwin ilmoitti, että pankaa Ryysyranta. Sen hän oli juuri käynyt laulamassa levyille.

Rakennusmestari, kolmekymppinen Eino H. Menlööns piirsi talon. Taloon tuli seitsemän huonetta, keittiö, uima-allas ja sauna. Seinien sisä- ja ulkoverhous ovat tiiltä, välissä modernisti villa. Talon muurasi naapuri Olavi Järvinen apumiestensä kanssa. Puhe oli, että tehdään kunnon jälki, kun tulee oman kylän pojalle, nykyinen omistaja Pekka Koskelainen kertoo. Uima-allas, 34 kuutiota vetävä, valettiin vedenpitävästä betonista. Taloon tuli paljon moderneja yksityiskohtia, kuten ovipuhelimet ja himmenevät valot, tarinan mukaan ensimmäiset yksityiskotiin Suomessa asennetut.

Irwinin äidin Kirsti Hammarbergin yksión ja olohuoneen väliseinä on muurattu tiilestä kai äänieristyksen

Kuva Päivi Heimola

vuoksi. Tiilet olivat kalliita tulitiiliä. Irwin tykkäsi niiden väristä. Olohuoneen kattolaudat hän halusi punamännystä. Upeasti punertavat laudat on jätetty höyläämättä. Hienoteräisen raamisahan edestakaisen liikkeen piirtämät jäljet erottuvat yhä. Punamänty eli punapuu on harvinainen. Nykyään puuta ei saa enää juuri mistään, sillä se on kasvualueillaan Yhdysvaltain Tyynenmeren rannikolla uhanalainen.

Talon ostanut Aarne Koskelainen ei saanut pitkään nauttia uudesta kodistaan. Hän kuoli vuoden 1971 alussa. Aarne oli syntynyt Vahvialassa, Tervajärvellä vuonna 1920. Muut asuinpaikat olivat: Oripää, Artjärvi, Kuusankoski ja vuodesta 1950 Kalvola. Koskelainen toimi vuoteen -65 vähittäiskauppiaana ja huoltoaseman pitäjänä. Vuodesta -56 hän on harjoittanut säiliöautoliikennettä ympäri Suomea. Aarne Koskelainen oli ylikersantti ja hän palveli talvisodassa Vahvialan Sk-komppaniassa ja jatkosodassa 5./JR 35:ssä, 7./JR 35:ssä ja 4.DE:ssä. Aarnen kuoltua leski ja hänen kolme poikaansa, Tapani, Pekka ja Pertti, jäivät asumaan taloon. Pekka Koskelainen piti talossa kuljetusliikkeen konttoria ja hänen äitinsä asui talossa kuolemaansa asti.

Talon nykyiset asukkaat, Aarnen poika Pekka ja hänen vaimonsa Riitta muuttivat Ryysyrantaan vuonna 2000. Heidän muuttaessa taloon koko heidän

omaisuutensa kuulemma mahtui olohuoneen maton päälle. He ovat halunneet pitää talon niin alkuperäisenä kuin mahdollista. Esim. takat ovat 1960-luvun malliin. Ensimmäinen takka on ulkona, pientä uima-allasta vastassa, sisällä niitä on kaksi lisää. Talossa on kolme WC:tä. Nekin ovat pääosin alkuperäisessä kunnossa kuusikulmaisia lattiaklinkkereitä ja seinissä olevia mosaiikkilaattoja myöten. Hienoja yksityiskohtia muovisustamisen esiinmarssin ajoilta ovat keraamiset pyyhekoukut. 1960-luvun lopussa, kun iso osa suomalaisista vielä kävi pihan perällä tarpeillaan, oli Irwinin makuuhuoneen viereisen WC:n bidee varmasti ihmetyksen aihe. Makuuhuoneesta avautuu ovi saunaosastolle, jossa on baari ja uima-allas.

Pakkohuutokaupan jälkeen Irwin ja hänen äitinsä saivat asua talossa vuoden loppuun.

Käydessäni valokuvaamassa taloa lokakuussa 2023, silmiini osui hienot rekka-autot tien toisella puolella olevalla kentällä. Kävin kuvaamassa nekin. Kyljessä luki Kuljetusliike Koskelainen OY Hattula. Aarne Koskelaisen ansiokas työ jatkuu seuraavien sukupolvien kautta.

Teksti ja kuvat Päivi Heimola

Kuva Päivi Heimola

Koskelaisten sukuseuran vuosikokous ja tutustuminen Hyrsylän mutkaan

Lauantaina 22.4.2023 saavuimme puolilta päivin linja-autolla Taukopaikka Lahnajärvelle ja pääsimme heti nauttimaan lounaasta. Ruokailun jälkeen puheenjohtaja Päivi Heimola toivotti paikalla olleet 32 henkilöä tervetulleiksi ja aloitimme vuosikokouksen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Päivi Heimola, pöytäkirjanpitäjäksi Vuokko Mäki ja pöytäkirjantarkastajiksi sekä ääntenlaskijoiksi Soili Koskelainen ja Ilkka Heimola.

TOIMINTAKERTOMUS AJALTA 1.1.2021–31.12.2022

1. JÄSENET

Koskelaisten sukuseuran jäsenistö koostuu lähinnä entisen Viipurin läänin, Vahvialan kunnan, Koskelan kylässä 1500-luvulta asuneen Koskelaisten suvun jälkeläisistä ja heidän puolisoistaan. Vuonna 1980 perustetun seuran jäsenmäärä on nykyään n. 120.

Seuran tarkoituksena on vaalia suvun perinnettä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsenten keskuudessa. Seura on Karjalan liiton ja Karjalaisten sukuyhteisöjen liiton jäsen.

2. TOIMINTA TILIKAUDELLE 1.1.2021–31.12.2022

2.1 Vuosikokous

Sääntöjen mukainen vuosikokous pidettiin 25.9.2021 Lundin talossa Porvoossa. Kokoukseen osallistui 13 sukuseuramme jäsentä. Kokouksen puheenjohtajana toimi Päivi Heimola ja sihteerinä Lea Lääperi. Kokous hyväksyi toimintakertomuksen, vahvisti tilinpäätöksen ja myönsi hallitukselle vastuuvapauden toimikaudelta 1.1.2019–31.12.2020. Samalla hyväksyttiin toimintasuunnitelma talousarvioineen ajalle 1.1.2021–31.12.2022. Päivi Heimolalle luovutettiin samassa tilaisuudessa Karjalan liiton hopeinen ansiomerkki, jonka hän vastaanotti ilolla ja kiitollisuudella.

Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Päivi Heimola ja varapuheenjohtajaksi Juha Henriksson. Marjatta Larsio, Vuokko Mäki ja Margit Valtonen valittiin hallitukseen neljäksi vuodeksi, Lea Lääperi, Hannes Sipiläinen ja Raija Putus jatkavat kaksi vuotta.

2.2 Sukuseuran 40 v + 2 juhlat 21.5.2022

Kaikkiaan 40 +2 -vuotisjuhlat Karjalatalon Viipurisalissa onnistuivat erinomaisesti. Ikäjakauma oli 2-vuotiaasta yli 90-vuotiaaseen ja paikalla meitä oli n. 40. Puheenjohtaja Päivi Heimola piti tervetuliaispuheen ja kohotimme kuohuvan maljan sukuseuran hyvinvoinnille ja tulevaisuudelle. Ruokailu sisälsi karjalanpaistia, runsaat salaattit, sekä tietenkin karjalanpiirakat. Jälkiruokana kohvit kera täytekakun. Ruokailun jälkeen Sini Koskelainen esitti Koskelan kylään ja jokeen vahvasti liittyvää laulua.

Seuran varapuheenjohtaja, Juha Henriksson piti juhlapuheen käyden läpi suvun historiaa ja sukuseuran vaiheita neljänkymmenen vuoden ajalta. Ohjelma oli musiikkipainotteinen. Trio Valtonen: Margit, Tommi ja Veera lauloivat Soili Koskelaisen säestämänä. Duo Margit ja Veera jatkoivat musisointia. Luca Gargano lauloi ja komppasi kitaralla omia sävellyksiään ja ilahdutti lopuksi Oonhan suomalainen laululla, muunnellen sanoja sopiviksi Koskelaisten sukujuhlaan. Yhteislauluna Soili Koskelaisen säestämänä lauloimme juhlan alussa Karjalaisten laulun ja lopetimme Maamme-lauluun.

Talous

Seuran jäsenmaksu on ollut 12 euroa vuosina 2021–2022. Karjalan liiton jäsenmaksu on ollut 20 euroa. Kirjanpidon tekee Järvenpään Tilipalvelu Oy. Osuuspankki on pankkimme.

2.3 Muuta toimintaa

- Seuran lehti ilmestyy kerran vuodessa, joulukuussa.
- Koskelaisten sukuseuralla on omat www-sivut Karjalan Liiton sivustolla sekä oma facebook-ryhmä.
- Kaikki aikaisemmat sukuseuran lehdet ovat skannattuina kotisivuilla.
- Juha Henriksson osallistui Karjalaisiin kesäjuhliin 17.–19.6.2022 Raumalla

Hallitus on kokoontunut toimikaudella 1.1.2021–31.12.2022 yhteensä seitsemän kertaa, kolme kertaa Shell Helmisimpukassa Mäntsälässä, kerran Karjalatalossa Helsingissä ja kolme kertaa kokous pidettiin webinaarina.

TULOSLASKELMA

Koskelaisten Sukuseura r.y
Y-tunnus 0827488-2

Tilinpäätös
31.12.2022

TULOSLASKELMA

	1.1. - 31.12.2022	1.1. - 31.12.2021
Varsinainen toiminta		
Tuotot	1 150,00	15,00
Kulut	-4 318,68	-800,92
Varsinainen toiminta yhteensä	-3 168,68	-785,92
Varainhankinta		
Tuotot	1 320,04	1 508,00
Varainhankinta yhteensä	1 320,04	1 508,00
Tilikauden tulos	-1 848,64	722,08
Tilikauden ylijäämä (alijäämä)	-1 848,64	722,08

TASE

Koskelaisten Sukuseura r.y
Y-tunnus 0827488-2

Tilinpäätös
31.12.2022

TASE

	31.12.2022	31.12.2021
VASTAAVAA		
VAIHTUVAT VASTAAVAT		
Rahat ja pankkisaamiset		
Pankkisaamiset	594,51	2 443,15
Rahat ja pankkisaamiset yhteensä	594,51	2 443,15
VAIHTUVAT VASTAAVAT YHTEENSÄ	594,51	2 443,15
VASTAAVAA YHTEENSÄ	594,51	2 443,15
VASTATTAVAA		
OMA PÄÄOMA		
Tilikauden voitto (tappio) yhteensä	-1 848,64	722,08
Edellisten tilikausien voitto (tappio)	2 443,15	1 721,07
OMA PÄÄOMA YHTEENSÄ	594,51	2 443,15
VASTATTAVAA YHTEENSÄ	594,51	2 443,15

Tilinpäätös vahvistettiin ja hallitukselle ja toimihenkilöille myönnettiin vastuuvapaus.

Päivi Heimola luki toimintasuunnitelman tuleville kahdelle vuodelle

TOIMINTASUUNNITELMA 1.1.2023–31.12.2024

Seuran toiminnan painopisteet ovat viimeisten vuosien aikana, lukuun ottamatta korona-aikaa, vakiintuneet siten, että parillisina vuosina järjestetään kotiseutumatka ja parittomina vuosina kokoonnutaan sukukokoukseen, jonka yhteydessä pidetään sääntömääräinen vuosikokous. Nämä vakiintuneet perinteet on nyt vallitsevan maailmantilanteen takia unohtettava ja katsottava eteenpäin uusin aattein.

22.4.2023 järjestämme vuosikokouksen yhteydessä retken Aira Samulinin Hirsylän Mutkaan.

Yhteiset teatterimatkat, konsertit, tutustuminen esim. Lotta-museoon ovat tulevaisuudessa mahdollisia. Otamme mielellämme ehdotuksia vastaan.

Sukuseuran lehti ilmestyy edelleen kerran vuodessa. www-sivut ovat Karjalan Liiton mallin mukaiset ja ylläpidämme facebook-ryhmää jatkossakin. Pyrimme osallistumaan Karjalan Liiton koulutuksiin ja tapahtumiin mahdollisuuksien mukaan.

Lisäyksenä suunnitelmaan Juha Henriksson kutsui osallistumaan Vahviala-seuran juhlaan 2.7. Iitin Ravilinnassa. Myös matkaa Kaakonkulman muistomerkeille ehdotettiin. Suunnitelma vahvistettiin.

Marjatta Larsio esitti talousarviot kahdelle tulevalle vuodelle ja ne vahvistettiin.

TALOUSARVIOT

Talousarvio 2023			Talousarvio 2024		
Tuotot			Tuotot		
Jäsenmaksut		1368	Jäsenmaksut		1368
	Yhteensä	1368		Yhteensä	1368
Kulut			Kulut		
Lehden kulut		470	Lehden kulut		470
Markkinointi ja muistamiset		200	Markkinointi ja muistamiset		200
Talouhallinto		130	Talouhallinto		130
Postikulut		600	Postikulut		600
Pankkikulut		100	Pankkikulut		100
Kokous- ja neuvottelukulut		200	Kokouskulut		200
Jäsenmaksu		50	Jäsenmaksu		50
Kotiseutumatka		0	Kotiseutumatka		0
Kesäretki		0	Kokous ja Ikesätapaaminen		0
Verot		0	Verot		0
Muut kulut		0	Muut kulut		0
	Yhteensä	1750		Yhteensä	1750
Voitto/tappio		-382	Voitto/tappio		-382

Päivi Heimola valittiin puheenjohtajaksi ja Juha Henriksson varapuheenjohtajaksi vuosille 2023–2024.

Soili Koskelainen, Anu-Leena Koskelainen ja erovuorossa ollut Lea Lääperi valittiin neljäksi vuodeksi hallitukseen. Hallituksessa jatkavat Marjatta Larsio, Vuokko Mäki ja Margit Valtonen kaksi vuotta.

Toiminnantarkastajaksi valittiin Tarja Laitinen ja varatoiminnantarkastajaksi Jaana Koskelainen.

Päätettiin, että seuran oma jäsenmaksu on edelleen 12 e. Karjalan Liiton jäsenmaksu on vuoteen 2025 asti 20 e, jäsenmaksu on sinne asti yhteensä 32 e/vuosi. Vuodesta 2026 lähtien Karjalan Liiton jäsenmaksu on 25 euroa. Oma jäsenmaksumme päätetään vuosikokouksessa 2025.

Kokouskutsut ja tiedonannot julkaistaan sähköpostilla, mutta sen puuttuessa kirjeitse.

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 13.37. Sen jälkeen matka jatkui Hyrsylän mutkaan.

Hallitus. Vasemmalta Soili Koskelainen, Margit Valtonen, Marjatta Larsio, Päivi Heimola, Vuokko Mäki, Lea Lääperi ja Anu-Leena Koskelainen. Kuvaaja Juha Henriksson näkyi ikkunassa.

Lahnajärveltä lähtö. Kuva Juha Henriksson.

Vuosikokouksen jälkeen suuntasimme Lohjan Hyrsylän Mutkaan. Miina Äkkijyrjän tekemä Woima-sonni seisoi paikallaan ja Aira Samulinin pojantytär Kiti toivotti meidät tervetulleiksi kehottaen tutustumaan pihapiiriin rakennuksiin ennen kahville tuloa. Rakennukset ovat neljältä vuosisadalta. Tuhat vuotta vanhaa rakennuskulttuuria edustava Hirsilinna valmistui uusista hirsistä museoksi vuonna 1983, joten Hyrsylän Mutka juhli tänä vuonna 40-vuotista taivaltaan. Kahvitupaan mahtuu noin 100 henkilöä, alakerrassa on nukkemuseo, ryijynäyttely, Disney-kokoelma ja Barbie-juhlanäyttely ja ylin kerros on yksityistä tilaa. Pohjois-Karjalasta siirretyissä 1700-luvun aitoissa on Wanhat käsityöt -näyttely ja useita talonpoikaisesineitä. 1860-luvulla rakennettu vanhan hirsitalo pelastettiin tälle tontille Hyrsylän kylästä ennen polttopuiksi joutumista. Talossa on antiikkileluja, opetustauluja ja 50-luvun luokka. Siellä on myös Marski-, Lotta-, ja sotamuseot. Isossa salissa pidetään Aira Samulinin Säätiön vaihtuvia näyttelyitä ja yläkerrassa on kirpputori.

Aira ja Kiti Samulin tarjosivat meille kahvia ruusukupeista ja Kitin uunituoreita kanelipullia Hirsilinnan tunnelmallisessa tuvassa ja sitten oli aika istua kuuntelemaan Airan tarinointia.

Aira syntyi rajantakaiseen Karjalaan jääneessä Ignoilan kylässä, Salmassa, Hyrsylänmutka -nimisessä paikassa vuonna 1927. Rakas kotikylä oli kuin Kalevala, jossa alkuperäiskansa oli elänyt vuosisatoja ja jossa muinaishistoria oli vahvasti läsnä. 1980-luvun alussa Aira kuuli Saukkolassa olevasta Hyrsylä-nimisestä kylästä ja hän halusi rakentaa tänne vanhan perinteen mukaisen talon muistomerkeksi kotiseudun alkuperäiskansoille. Uusin rakennus, esteetön Airan vanhuudenkoti valmistui vuonna 2010. Yksi huoneista on omistettu viipurilaisille sukulaisille ja toisessa on näyttely valokuvista, jotka Aira nappasi mukaan 12-vuotiaana sodan syttyessä. Halu suojella nukkeja johti niiden hankkimiseen kirpputoreilta, huutokaupoista ja antiikkimarkkinoilta.

Aira on tehnyt 1960-luvulta alkaen ennalta ehkäisevää mielenterveystyötä erityisesti lasten ja nuorten mielenterveyden edistämiseksi ja nuket liittyvät myös siihen. Nallet tulivat mukaan hänen Lastenklonikoiden kummitoiminnan myötä 1990-luvulla. Hyrsylän mutkassa on noin 500 nukkeja ja satamäärin antiikkinalleja ja muita lelukokoelmia. Talonpoikaisantiikki, Arabian astiat ja lapsuuden ajalta muistorikkaat ruusukupit ovat kertyneet kokoelmiksi vuosikymmenten aikana. Ruusukupit tuovat Airalle mieleen lapsuuden ajan Karjalan ja siellä kasvavat villiruusut.

Aira kertoo, ettei lähihistoriasta puhuttu kotona, mutta Lotta-aatteen ja halun vaikuttaa hän imi jo äidinmaidossa. Hänet kasvatettiin lottakäskeyjen mukaan vastuuntuntoiseksi ja kestäväksi. Aira kertoo saaneen-

sa perintönä iloisen ja sitkeän elämänhalun ja taidon pienten asioiden huomioimiseen. Sota-aika vaikutti arvomaailmaan ja jätti elinikäisen jäljen, sillä Airan isä kaatui jatkosodassa. Aira sanoo olevansa pikkulotta, lotta, sotaorpo ja sotaveteraani. Hän sai Vuoden Lotta 2021 -nimityksen Lotta Svärd -Säätiön täyttäessä sata vuotta. Hyrsylän Mutkan pihalla olevan muistomerkit ovat kunnianosoituksia sodassa kaatuneille ja sotaorvoille sekä sotainvalideille. Sotilaspatsas kuvaa Aira Samulinin Viktor-isää, joka selvisi talvisodasta, mutta kaatui jatkosodassa. Muistomerkit kertovat omalta osaltaan sota-ajasta ja historiasta tulevalle sukupolville.

Hyrsylän Mutkan omistaa nyt Aira Samulinin Säätiö ja Hyrsylän Mutka Oy ylläpitää kohdetta. Airan poika ja lapsenlapsi jatkavat työtä säätiön hallituksessa ja osakeyhtiössä. Aira iloitsee siitä, että jälkipolvi arvostaa mahdollisuutta tehdä töitä Hyrsylän Mutkassa ja ottaa vastuuta haluten kehittää kohdetta. Hän luottaa, että säätiö tekee oikeita ratkaisuja. Aira toivoo, että työn arvo ymmärretään laajemmin ja myös yhteiskunnalliset tahot tukisivat tukea tätä arvokasta kulttuurityötä.

Koskelaisten sukuseuralla oli ilo tavata pirteä Aira ja kuulla hänen monivaiheista elämäntarinaansa toista tuntia. Loppukesästä Aira ehti nähdä, kuinka Woima-sonni tuhoutui täysin Hyrsylän Mutkan pihalla myrskyn seurauksena elokuun lopulla 2023. Tilalle hän sai niin ikään Äkkijyrjän tekemän peltisen vuohen, valkoisen vasikan, kuten hän sanoi lehtihaastattelussa. Hän oli perinteisesti ollut yhtä kertaa lukuun ottamatta TTK-katsomossa, mutta sunnuntaina 22.10. häntä ei siellä nähty. 23.10. Kuulimme suru-uutisen Airan kuolemasta. Valoisa Aira elää muistoissamme ja jakakaamme hänen elämänohjeitaan ja positiivisuuttaan eteenpäin.

Vuokko Mäki

Lähteenä myös Annikki Oikonen: Aikamatkalla Hyrsylän Mutkassa/Opas 1/2021

Saapuminen Hyrsylän Mutkaan. Kuva Juha Henriksson.

Sisarukset Tarja, Päivi ja Jukka.
Kuva Juha Henriksson.

Irma ja Pekka Koskelainen.
Kuva Juha Henriksson.

Aira tarinoi. Kuva Juha Henriksson.

Nalleja. Kuva Juha Henriksson.

Airan isän sukua. Kuva Juha Henriksson.

Riitos ja hyvää matkaa Aira.

Lotta-nukke. Kuva Hannes Sipiläinen

Sali. Kuva Hannes Sipiläinen

Kuva Juha Henriksson.

Vahviala-juhlat 75 vuotta

2.7.2023

Juhlallisuudet alkoivat seppeleitten laskulla sankarivainajien ja Karjalaan jääneiden muistomerkeille, jonka jälkeen oli jumalanpalvelus Iitin kirkossa. Jumalanpalveluksen jälkeen siirryttiin juhlapaikalle Iitin Ravilinnaan, Kausalaan.

Seppeleen lasku. Vasemmalta Eeva Maija Heikkilä, Hannes Sipiläinen. Airueina Riitta Wallin ja Eija Rakkolainen. Kuva Matti Mentula.

Pääjuhlan avaussanat lausui seuran puheenjohtaja **Juha Henriksson**. Vahviala-juhlia on järjestetty eri paikkakunnilla kuluneitten vuosikymmenten aikana, eniten kuitenkin seuran kotipaikkakunnassa, Iitissä. Merkkipäivän kunniaksi julkaistiin toimittaja Kristiina Ijäksen kokoama Vahvialaseuran 75-vuotisjuhlakirja. Ijäs on käynyt kirjaa varten läpi seuran arkiston, joka sisältää pöytäkirjoja, toimintakertomuksia, kuvia ja lehtileikkeitä kuluneilta vuosikymmeniltä.

Puheenjohtaja kertoi seuran ansiokkaasta historiasta. Seura vaalii ja kehittää karjalaista kulttuuria ja perinteitä. Vahviala-seura pystytti yhdessä Vahviala-säätiön kanssa Vahvialan hautausmaalle, Rauhamaalle, muistomerkin sekä muistopaaden sankarivainajille. Tämä on kiitollisuuden osoitus sinne haudattujen työlle ja elämänsä uhranneille. Jokavuotinen hautausmaan siivous kotiseutumattoineen on ollut toiminnan merkittävä muoto, mutta aika näyttää, miten sen kanssa tulevaisuu-

dessa eletään. Juha Henriksson kertoi kiittäen saaneensa vastaanottaa tänäkin vuonna viestejä, että paikalliset asukkaat ovat huolehtineet näille muistomerkeille aidatun alueen siisteydestä ja kunnossapidosta.

Lopuksi puheenjohtaja kehotti nauttimaan juhlan monipuolisesta ohjelmasta yhteislauluineen. Osallistuminen, haasteleminen ja kuunteleminen tekevät tästä päivästä ikimuistoisen. Muistellaan menneitä ja uskotaan tulevaisuuteen!

Iitin kunnan tervehdyksen toi kunnanjohtaja **Jarkko Salonen**. Hänelläkin on karjalaiset juuret entisessä Jääsken pitäjässä. Salonen siteerasi kirjailija Joonas Konstigin kolumnia YLE:n verkkosivuilla. Kolumnin pääaiheena oli lomailun merkitys ihmiselle, mutta siinä tuotiin oivallisen tavalla esiin myös juurien merkitys. Ajatuksen ydin hänellä oli, että jos on menneisyyttä, on ehkä jotain pysyvää. Varmaan elämä ja ihmissivistys jatkuvat edelleenkin, jos ne kerta alkoivat jo ennen meitä. Tämä tuo turvallisuutta, merkitystä ja johonkin kuulumisen henkeä keskelle nykypäivän liikkuvaa, hektistä ja hajanaista ihmiseloa.

Salonen totesi, että kun hän on täällä Iitin kaltaisen varsin perinteisen maaseutukunnan edustajana, tuo juurien ajatus sopii hänen mielestään aiheeseen myös toiselta kantilta nimittäin yhteisöllisyyden näkökulmasta. Kunta itsessään ei pysty olemaan juuri muuta kuin hallinnollinen kuori – tärkeämpää ovat ihmiset, jotka elävät kunnassa ja puhaltavat siihen hengen ja sisällön. Se säilyy tarvittaessa elävänä identiteettinä, vaikka hallinnollinen kunta lakkaisi olemasta, kuten sodan takia kävi Vahvialan kunnalle. Erona nykyisille kuntakentän muutoksille on vielä se, että alueet menetettiin ja ihmiset joutuivat siirtymään toisaalle ja kuten tiedämme, Vahvialan asukkaat asutettiin pääosin tänne Iittiin, Artjärvelle ja Elimäelle.

Vaikka lähtökohta on ollut tietysti vaikea ja surullinen, Salonen sanoo, että olemme iloisia ollessamme täällä tänään, ja erityisesti niin, että yhteys vanhaan kotiseutuun ja kulttuuriin on säilynyt. Samalla on vuosikymmenten aikana luotu myös uutta kulttuuria ja uusia juuria tälle kotiseudulle, mikä näkyy kulttuurisena rikkautena meidän myöhempien sukupolvien elämässä täällä Iitissä ja ympäröivissä kunnissa.

Hän toivotti Iitin kunnan puolesta iloista ja elävää juhlaa ja menestyksekkäitä toimintavuosia eteenpäin.

Juhlapuheen piti Karjalan Liiton liittohallituksen 1. varapuheenjohtaja **Pekka Määttänen**.

Pekka Määttänen. Kuva Matti Mentula.

Pekka Määttänen nosti esille Vahviala-seuran 75-vuotijulkaisusta, miten elo ja yhdistystoiminta uusilla asuinsijoilla on soljunut. On hienoa juhlaa karjalaisuutta tänään – se on ikuista, ainakin meidän karjalaisten mielestä. Karjalaisuus yhdistää Päijät-Hämeen ja Kymenlaakson kuntia ja se on läpi vuosisatojen merkinnyt kauppamiestaitoja ja toimeenpanokykyä, jota nyt taas tarvitaan maakunnissa. Tänne tarvitaan kipeästi lisää uusia työpaikkoja ja asukkaita. Nyt on uuden elinvoiman ja karjalaisuuden aika, jotta alueen väestön muuttotappio nousee muuttovoitoksi ja uusia työpaikkoja saadaan lisää. Tätä työtä on tehtävä koko maakunnassa - nyt sitä karjalaista positiivisuutta ja elämänuskoa taas tarvitaan!

Määttäsen mielestä karjalaiset ovat omalla asenteellaan ja työllään ottaneet paikkansa yhteiskunnassa sotien jälkeen. Karjalaisuus on Suomen rikkaus. Nämä toimeliaat ja neuvokkaat karjalaiset ovat olleet piristysruiske Suomelle. Siitä olisi monen opiksi tänäkin päivänä. Karjalaisen kulttuurin voima näkyy ja vaikuttaa kaikilla yhteiskunnan aloilla läpi koko maan.

Mannerheim-ristin ritareita oli yhteensä 191, joista karjalaisia on noin kolmannes eli kaikista suurin ryhmä. Tämä on osoitus karjalaisten isänmaarakkaudesta ja maanpuolustustahdosta. Määttänen sanoi, että Mannerheim-ristin ritareiden puiston perustamisidea on tullut häneltä ja sitä kautta perintönä myös hänen karjalaisilta sukujuurilta. Askaisten ritaripuiston merkitystä voisi kuvata parhaiten sillä, että se toimii kaikkien veteraanien niin miehen kuin naistenkin perintönä jälkipolville. Ei Karjala yksin taistellut, oli mukana Suomi muu, mut Karjala yksin antoi sen, millä tukittiin idän suu. Meiltä Karjala lunnaiksi vaadittiin, et Suomi muu sais elää, luulis jokaisen rinnassa Karjala kauniina helää: näin lausui runoilija Karjalan menestyksestä!

Vaikeista lähtökohdista huolimatta aikaisemmat sukupolvet rakensivat Suomesta maan, joka on nyt lähes kaikilla mittareilla mitattuna maailman kärkeä. Karjalaiset selvisivät valtavasta murroksesta ja rakensivat tätä maata sellaisella elämänvoimalla, josta meidän nykypolvien on syytä ottaa mallia.

Globalisoituneessa maailmassa Suomi tarvitsee tahtoa huolehtia kansalaisistamme tavalla, jolla varmistetaan se, ettei yhteiskunnan turvaverkkojen ulottumattomiin meistä ei yksikään joutuisi. Tässä ajassa tarvitaan rohkeita uusia polkuja, jotka mahdollistavat sen, että voimme osallistua vastaisuudessaakin yhteisen isänmaamme rakentamiseen iloisina ja vahvaan vuorovaikutteisuuteen perustavassa tekemisen hengessä.

Karjalan liiton liittokokouksen hyväksymä uusi strategia ohjaa liiton toimintaa karjalaisuuden yhteisöllisyyden säilyttämisessä ja kulttuuriperintömme siirtämisessä seuraaville sukupolville. Liitto tarvitsee uusien polvien karjalaisia jäsenikseen. Liitto on uudistumassa ja teemana on Karjalaisuus keskellämmme. Kun rajat ovat sulkeutuneet, on aika suunnata katse ja tarmo karjalaiseen työhön, mitä teemme Suomen nykyrajojen sisäpuolella.

Karjalaisuus on runsaasti keskellämme ja ympärillämme, kun vain näemme sen.

Ukrainan sota on nostanut evakoiden muistot pintaan. On arvioitu, että 1,5 miljoonalla suomalaisella on juuria menetettyyn Karjalaan. Sodan seurauksena 14 miljoonaa ukrainalaista ovat joutuneet jättämään kotinsa. Suomessa heitä on noin 50.000, jotka pystyvät hakemaan kotikuntaoikeutta vuoden oleskelun jälkeen. Työn saanti on alku uuteen elämään, kuten me karjalaiset hyvin tiedämme. Suurena tehtävänä on yhdessä muiden Euroopan valtioiden kanssa tukea Ukrainan kansaa ja tuomita Venäjän sotatoimet Ukrainassa.

Lopuksi Pekka Määttänen toivotti kaikille oikein hyvää Vahviala-seuran juhlaa ja kesää.

Kanneltaiteilija Minna Raskinen esitti monella eri kanteleella perinteistä sekä uudempaa musiikkia. Kuva Juha Henriksson.

Hollolan kansantanssijat, Hollolan nuorisoseuran Purpuri-ryhmä. Kuva Juha Henriksson.

Juhlassa kuultiin vuoden 2017 tangokuningatar Aino Niemen esittämänä Sami Viitalon säestämänä Eino Leinon Nocturnen, tangon Siks oon mä suruinen, ja tunteita nostattaneet Veteraanin iltahuudon ja Karjalan kunnailla. Aino Niemen juuret löytyvät Vahvialan Löytömäen kylästä. Juhlaväki lauloi Karjalaisten laulun Aino Niemen johdolla ja Sami Viitalon säestämänä.

Aino Niemi ja Sami Viitalo. Kuva Juha Henriksson.

Samut ja Saarat riemastutti tansseillaan juhlayleisöä. Kuva Juha Henriksson.

Tervehdyksiä juhlivalle seuralle lähettivät ja toivat seuraavat yhteisöt.

Viipurin pitäjäseuran puheenjohtaja Anne Uotinen.

Säkkijärvi-säätiö ja Säkkijärvi-seura muistivat vaakunakuvalla ja säkkijärveläisellä isännänviirillä. Taisto Puustelli (vasemmalla) ja Ari Vainio (2. vasemmalla) toivat esiin seurojen välisen lisäntyneen yhteistyön. Vahvialan pitäjään liitettiin sitä perustettaessa kaksi säkkijärveläistä kylää, Häsälä ja Rakkola. Juha Henriksson (3. vasemmalla) ja Eeva Maija Heikkilä (oikealla).

kuva Matti Mentula

Kuva Matti Mentula.

Koskelaisten sukuseuran puheenjohtaja Päivi Heimola ja sihteeri Vuokko Mäki toivat tervehdyksensä ja luovuttivat sukuseuran pöytästandaarin. Sukuseuran juuret ovat vahvasti Vahvialassa ja erityisesti Koskelan kylässä. Standaarin on suunnitellut Pentti Sipiläinen, jonka kädenjälkiä on myös Vahviala-seuran vaakuna ja standaari.

Ansiomerkkien saajat vasemmalta Juha Metso, Juha Henriksson, Riitta Haglund, Eeva Maija Heikkilä ja Riitta Wallin. Merkkien jakajina Pekka Määttänen ja Eija Vänskä-Sinkkonen.

Kuva Matti Mentula.

Iitin Ravilinna. Kuva Matti Mentula.

Ansio- ja harrastemerkkien jaon jälkeen seuran varapuheenjohtaja Eeva Maija Heikkilä kiitti päätöspuheessaan runsaslukuista juhlayleisöä. Juhliin osallistuneita oli kaikkiaan 140 henkilöä. Hän kertoi seuran toiminnasta ja toivotti vieraat tervetulleiksi kesäkahvilaan Iitin kylätalolle 7.-10.8.2023 sekä seuran syyskokoukseen Kotkassa 18.11.2023.

Juhlan päätteeksi juotiin kahvit täytekakun kanssa.

Vahviala-seuran sivuilla on Juha Henrikssonin tekemä juhlan kuvaus kokonaisuudessaan.

Lyhennelmä Vuokko Mäki.

Vahviala-säätiö- monessa mukana

Vahviala-säätiön juuret ovat vuosien 1947–48 taitteessa perustetussa Viiva-säätiössä. Nimi tulee Viipurin maalaiskunnan ja Vahvialan alkukirjaimista. Viiva-säätiön vanavedessä perustettiin kummallekin kunnalle omat pitäjäseurat vaalimaan yhteyttä oman kunnan väestöön. Säätiön alkupääoma koostui molempien osapuolten varoista, jotka olivat muodostuneet kuntien alueella, eivätkä kuuluneet kummankaan kunnallisrahastoihin. Pääomaa oli kerättävä lisää, koska Sisäministeriö asetti pääomaminimin, jotta edellä mainitut varat voidaan siirtää Viiva-säätiön haltuun. Kunnissa toimineita yhdistyksiä ja yhtymiä kehoitettiin toimintansa lopettaessaan luovuttamaan varansa vasta perustetulle säätiölle. Lahjoituksia kertyi niin, että voitiin aloittaa säätiön varsinainen toiminta.

Säätiön toiminnan tarkoitus tulee lain mukaan määrittellä yksilöidysti. Aluksi Viiva-säätiön toimintatavoiksi mainitaan koulunkäynnin ja opintojen tukeminen, avustukset tuberkuloosiin sairastuneiden hoitoon, työssään kunnostuneiden pienviljelijöiden palkitseminen sekä käytettäväksi harkinnanvaraisesti. Ajan kuluessa Viiva-säätiön, kuten myös sen perillisen, eli Vahviala-säätiön sääntöjä on ajanmukaistettu.

Tultaessa 1970-luvulle alkoi kehkeytyä erimielisyyksiä mm. rahankäytöstä, olivathan osapuolet eri kokoisia. Niinpä Viiva-Säätiön taival loppui vuonna 1972. Perustettiin itsenäinen Vahviala-säätiö ja jäljelle jääneen Viivan nimi vaihdettiin Viipurin Pitäjäsäätiöksi. Varallisuus jaettiin lahjoitusvarojen alkuperän mukaisessa suhteessa ja siksi jakosopimuksessa Vahviala-osapuolen osuudeksi yhteisestä potista jäi vaivaiset 17%.

Vahviala-säätiön taloudelliset resurssit vähenivät, mutta nyt saatiin itsenäisesti keskittyä oman kunnan asukkaiden tukemiseen ja perinteiden vaalimiseen. Vuonna 1973 vahvistetut säännöt ajanmukaistettiin, avustamisen määritelmät laajenivat ja muuttuivat yleisluonteisemmiksi. Hakijoiden henkisiä ja taloudellisia pyrintöjä tuettiin, ja Vahviala-asukkaiden jälkeläisetkin pääsivät tuettavien piiriin. Opiskelijoiden ja taloudellisissa vaikeuksissa olevien tukeminen jatkui. Nykyisin voidaan tukea sekä yksityishenkilöitä että yhteisöjä, eikä avustusten saajien välttämättä pidä olla suoraan alenevassa polvessa vahvialalaisia, kunhan avustettava toiminta vaalii ja edistää kunnan perinteitä.

Myös muiden luovutetulla alueella olleiden kuntien vastaavia toimia ja pyrkimyksiä voidaan tukea. Perinteitä tallentavien hankkeiden tukeminen nousut yhä tärkeämmäksi Vahviala-säätiön jakamaksi tukimuodoksi. Esimerkkinä on vanhojen aineistojen digitalisointi, jotta vaikkapa valokuvat säilyvät laadukkaina tästäkin eteenpäin. Säätiön varallisuuden tuotto on vuosittain vaihdellut, mutta se on parhaimmillaan riittänyt parin-kolmen tuhannen euron tukipaketin jakamisen.

Säätiön toiminta on täyttänyt sille asetetut tavoitteet ja sääntöjen edellytykset. Sen rooli kotiseudulta peräisin olevien varojen vartijana ja jakajana on onnistunut hyvin ja tukipolitiikka on ollut monipuolista sekä aikaansa seuraavaa. Säätiön yhteys kunnan väestöön ja seuraaviin sukupolviin on toteutunut sekä Vahviala-seuran että kyläseurojen kautta. Kaikkien yhteinen ja tärkeä toive on myös se, että perinnetyö jatkuu maailmantilanteiden käänteistä riippumatta.

Pekka Ihalainen, Vahviala-säätiön puheenjohtaja

Lyhennelmän Vahviala-seuran sivuilta teki Vuokko Mäki

VAHVIALA-SEURA RY

Kokoukset ja tapahtumat

Kevätkokous ja tapahtumapäivä pidetään 22.3.2024 Kouvolassa.

Syyskokous ja tapahtumapäivä pidetään 9.11.2024 Lahdessa.

Vahviala-juhlat järjestetään joka vuosi heinäkuun ensimmäisenä sunnuntaina.

Retket

Retkikohteeksi suunnitellaan kesäretkeä Kaakonkulmalle 3.8.2024.

Muu toiminta

Vahviala-seuran jäsenet perheineen ja ystävineen osallistuvat mahdollisuuksien mukaan Karjalaisille kesäjuhliille 15.16.6.2024 Mikkelissä, jonne seura järjestää kuljetuksen sunnuntaina 16.6.2023.

Osallistutaan Karjalan Liiton ja Karjalaisen Nuorisoliiton tapahtumiin, pitäjäsittelysi-

hin, muiden piirien, seurojen ja järjestöjen tilaisuuksiin sekä Artjärven, Iitin ja Elimäen markkinatapahtumiin, joissa on mahdollisuus tuoda Vahviala-seuraa ja sen toimintaa esille.

Ryhdytään tallentamaan toisen polven karjalaisten muistelmia ja kuvamateriaalia matkoista luovutettuun Karjalaan.

Vahviala-seuran 75-vuotisjuhlakirja

kertoo, mikä meissä on vahvialaista ja miten sitä voimme seurassa vaalia. Huikean hyvää meininkiä ja yhdessä tekemistä vuosikymmenten ajan. Miten soljui vahvialaisten elo ja yhdistystoiminta uusilla asuinsijoilla. Mikä on ollut se vetovoima ja liima, joka vieläkin vetää meitä yhteen? Lue, ihastu ja innostu - tule mukaan juurihoitoon! Kirjan toimittaja Kristiina Ijäs on käynyt läpi seuran arkiston, joka sisältää pöytäkirjat, kuvia, lehtileikkeitä. Kaksisataasisuisessa kirjassa on kiinnostavien vahvialaistaustaisten henkilöiden haastatteluja ja ennen näkemättömiä kuvia.

Kirja on jaettu vuosikymmeniin, jotta lukija tietää, mistä ajoista puhutaan. Julkaisu on lukijaystävällinen ja kaikkea muuta kuin kiva historiaa. Mukana on herttaavia murrejuttuja ja seuratoiminnan ydin, jokakesäiset Vahviala-juhlat on esitelty aikalauskertomuksin. Voi olla että meidän sukupolvemme matkat menetettyyn Vahvialaan on nyt tehty. Siksi sitäkin tärkeemmän roolin saavat Vahvialasta tehdyt lukuisat kyläkirjat ja toivottavasti myös tämä tuleva kirja.

Seuran 75-vuotishistoriasta kertova kirja ilmestyi Venäjän hyökättyä Ukraina. Raja meni kiinni ja karjalaisille jäivät enää muistot, kun kotiseuduille ei päässyt matkustamaan, hoitamaan hautausmaita ja ylläpitämään ystävyysseurteita. Vahviala-seura haluaa osaltaan olla lievittämässä koti-ikävää esittelemällä yli 600 henkilöä nimeä henkilöhakemistossa. Todennäköisesti hakemistosta löytyy lukijoille paljon tuttuja nimiä ja jopa sukulaisia.

Vahviala-seuran mittava vanhojen kuvien digitointi auttoi kirjan kuvituksessa ja sosiaalisen median ihmeellinen maailma henkilöiden tunnistamisessa ja lisämausteen antamisessa. Vahvialaisten jokavuotiset tapaamiset ovat kirjassa keskeisesti esillä. Karjalaiset tapaavat pitäjäjuhlilla, vaikka syvän märkänis. Kirja julkaistiin heinäkuussa Iitin Ravilinnassa, paikassa, jossa seura perustettiin. Ympyrä sulkeutui.

Julkaista voi tilata sähköpostilla [eero.poikela\(at\)gmail.com](mailto:eero.poikela(at)gmail.com) tai puhelimitse 040-5915820. Kirjan hinta on 40 euroa + postituskulut.

Sukuseuran osallistuminen Karjalaisiin kesäjuhliin Mikkelissä.

Nyt kun kotiseuturakemme Viipuriin, Vahvialaan ja Koskelaan ei ole mahdollinen, yhdistyksemme hallitus päätti kokouksessaan, että osallistuisimme joukolla Karjalan Liiton Mikkelissä la-su 15.-16.6.2024 järjestettävillä karjalaisille kesäjuhliille. Vaikka juhliin on pitkä aika eikä juhlaohjelmakaan ole vielä ilmestynyt Karjalaisetkesäjuhlat.fi -sivustolle, on syytä varata majapaikka nyt hyvissä ajoin. Ohjelman pitäisi ilmestyä sinne syksyn mittaan.

Olemme olleet yhteydessä kahteen majoitusvaihtoehtoon: Huoneistohotelli Marja tarjoaa hotelli- ja hostellimahdollisuuden vanhalla varuskunta-alueella Mikkelin keskustassa (os. Jääkärintie 8). Hostellissa on huoneita isommallekin joukolla, hotellin puolella normaaleja kahden hengen huoneita. Koodilla Koskelainen saamme 10% alennuksen hinnoista.

Yhteystiedot: Tee varaus nettisivujen kautta www.huoneistohotellimarja.fi tai puh. 044 7770676 [marja\(at\)huoneistohotellimarja.fi](mailto:marja(at)huoneistohotellimarja.fi).

Muista koodi: Koskelainen! Tähän ei ole voinut tehdä ryhmävarausta ja jokainen varaa itselleen tai omalle joukolleen majapaikan.

Olemme alustavasti tehneet ryhmävarauksen Kyyhkylästä, joka on vanha kartanomiljö järkevällä rannalla noin 5 km:n päässä Mikkelin keskustasta. Vanhan kartanon huoneiden lisäksi siellä on uudempi hotellirakennus. Sieltä on alustavasti varattu 15 huonetta Koskelaisten sukuseuralle. Varauksen jokainen kuitenkin tekee tännekin itse. Muistakaa varauksen yhteydessä mainita, että varaus on Koskelaisten sukuseuran kiintiöstä. Varaukset on tehtävä joulukuun 31. päivään mennessä. Yhteystiedot: www.kyyhkyla.fi, puh. 0440 03320, [myyntipalvelu\(at\)kyyhkyla.fi](mailto:myyntipalvelu(at)kyyhkyla.fi).

Mennään joukolla Mikkelin, mutta omin kyydein. Kysele kuljetusmahdollisuuksia muilta karjalaisyhdistyksiltä ja Karjalan Liiton piireiltä. Jotta voisimme suunnitella kokoontumista lauantai-iltana yhteiseen paikkaan, ilmoitathan tulosi myös Marjatta Larsiolle [marjatta\(at\)larsio.fi](mailto:marjatta(at)larsio.fi) 0503576831.

Koskelaisten sukuseuran vuoden 2024 jäsenmaksut

Karjalan Liitto laskuttaa henkilöjäseniään Karjalan Kunnaat lehden yhteydessä vuoden 2024 alussa (20 euroa KL ja 12 euroa Koskelaisten sukuseura). Jos kuuluu vain sukuseuraan, laskutustiedon (12 euroa), saat tämän lehden liitteestä.

Sukuseuran pöytästandardin mainos

Standaari maksaa 40 euroa. Sen on suunnitellut Pentti Sipiläinen vuonna 1993.

Taivaansiniseen taustaan puna-mustalla pohjalla oleva hopeinen palkki hakoineen kuvaa luoteesta kaakkoon virtaavaa Koskelan jokea, joessa olevaa saarta sekä viljatähkä viitteenä maanviljelykseen. Viirin voi tilata Päivi Heimolalta p. 0400 952 112 tai [paivi.heimola\(at\)expodos.inet.fi](mailto:paivi.heimola(at)expodos.inet.fi)

Koskelaiset

Vastaava toimittaja
Päivi Heimola
[paivi.heimola\(at\)expodos.inet.fi](mailto:paivi.heimola(at)expodos.inet.fi)
0400 952 112

Suunnittelu

Vuokko Mäki
[vuomak\(at\)saunalahti.fi](mailto:vuomak(at)saunalahti.fi)
045 893 6290

Taitto/Paino

Karoliina Jokinen
Kirje- & Lomakepaino
(Järvenpään Kopiopalvelu Oy)
Vanha Yhdystie 18 B, 04430 Järvenpää
www.lomakepaino.com

Julkaissija

Koskelaisten sukuseura ry
Tilausmaksu sisältyy jäsenmaksuun.
Pankkitili: IBAN: FI54 5358 0620 3844 01
BIC: OKOYFIHH

Osoitteen, sähköpostiosoitteen ja jäsenyyden muutokset:

Marjatta Larsio
[marjatta\(at\)larsio.fi](mailto:marjatta(at)larsio.fi)
050 357 6831

Kannen kuvassa Woima-sonni.
Kuva Soili Koskelainen.